

ПРОТОКОЛ

№ 145

гр. С. , 02.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на втори септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

при участието на секретаря Пенка Сп. Иванова
и прокурора Христо Любенов Куков (ОП-С.)
Сложи за разглеждане докладваното от Мартин Д. Данчев Частно
наказателно дело № 20212200200329 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Обвиняем ПЛ. СТ. Д., редовно призован, се явява лично и с адв. Д.М.,
редовно упълномощен от досъдебното производство.

За О.П. - С., редовно призована, се явява прокурор Х.К..

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма законови пречки за даване ход на делото, поради
което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД на същото и го докладва.

Образувано е по писмена молба на адв. Д.М., качеството му на
упълномощен защитник на обв. ПЛ. СТ. Д., с искане за изменение на взетата
по отношение на него мярка за неотклонение /МНО/ „Задържане под стража”
по ДП 113 „ИП”/2021 г. на ОД на МВР – С..

В молбата се твърди, че е изминал продължителен срок на задържане,
което представлява ново обстоятелство, налагащо изменение на мярката за
неотклонение, като наред с това се излагат и следните: Твърди се, че е
налице разколебано обосновано предположение обвиняемият да е участвал в
извършването на престъплението, в което е обвинен. Твърди се, че при
обстоен анализ на събраните към настоящия момент доказателства следва
извода, че обоснованото предположение за авторство е силно разколебано и
дори отпаднало. Твърди се още, че липсва реална опасност обвиняемият да
извърши престъпление. В тази връзка се сочи, че същият има добри
характеристични данни и при конкретна и редовна преценка на неговата

личност се налага извода, че той не би се укрил. Сочи се още, че той разполага с постоянен адрес, на който може да бъде открит и призован, с установена самоличност е с трайни връзки със семейството и че до настоящия момент е показвал единствено коректно процесуално поведение.

По отношение на тежестта на повдигнатото обвинение се заявява, че същата не може сама по себе си да обоснове продължаване задържането под стража, като тази тежест може да обоснове само първоначалното задържане и съответно кратковременно арестуване, но не може да бъде аргумент за продължаването на задържането.

Сочи се още, че опасността обвиняемия да се укрие не може да бъде извеждана само и единствено от тежестта на обвинението, а трябва да бъде подкрепена и от други релевантни обстоятелства, от които да се направи обоснован извод за съществуване на реална опасност от укриване или извършване на престъпление.

Сочи се, че допълнителни аргументи, че бъдат изложени в с.з. и се настоява за изменение на взетата по отношение на обвиняемия най тежка мярка за неотклонение, като по отношение на същия бъде взета една от алтернативните предвидени в чл. 58 от НПК.

Съдът ДАВА ХОД на съдебното следствие.

Съдът намира, че следва да приобщи към доказателствения материал по делото материалите, съдържащи се в приложеното ДП № 113“ИП“/08.07.2021 г. на РУ на МВР - С., с оглед на което и по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИОБЩАВА към доказателствения материал по делото материалите, съдържащи се в ДП № 113“ИП“/08.07.2021 г.на РУ на МВР - С..

ПРОКУРОРЪТ: Запознати сме с всички материали от досъдебното производство. Нямаме искания за други доказателства.

Адв. М.: Запознати сме с всички материали от досъдебното производство. Нямаме искания за други доказателства

Обв П.Д.: Нямам искания за доказателства.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД

ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин председател, намирам жалбата за неоснователна. Събраните по делото доказателства след първоначалното вземане на МНО „Задържане под стража”, по моя преценка, само допълват обосноваването предположени, че обвиняемият е извършил деянието, в което е обвинен. Отделно от това искам да допълня, че са събрани и доказателства навеждащи и към други тежки умишлени престъпления от общ характер, а именно държането на високорискови за наркотични вещества, за което към настоящия момент, въпреки че няма повдигнато такова обвинение са налице такива доказателства в представената по делото експертиза. С това деяние са засегнати обществени отношения свързани с паричната система на държавата, като засягането на тази система има пряко отношение към засягането на финансовата стабилност на държавата. При една такава обстановка, в която се намира страната ни към момента намирам, че обществената опасност е изключително висока. Изключително висока е и обществената опасност на дееца и за това ще посоча, отчитайки свидетелството съдимост на същия, установяване на една градация в престъпната дейност. Тя започва отначало с престъпления с нарушаване на общественото спокойствие. После с държане на наркотични вещества, после с престъпление против личността, после с престъпление против личността и накрая престъпление против държавата, а именно паричната система на същата. Целта на закона, в частност на мерките за неотклонение, в конкретния случай да се попречи на обвиняемия да извърши други престъпления, по моя преценка не може да бъде постигната по друг начин с по-лека МНО, към който извод трябва да Ви води съвкупната преценка на събраните по делото доказателства. В тази връзка правя искане и настоявам да оставите без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение по отношение на обвиняемия. В тази връзка моля да постановите вашия съдебен акт.

Адв. М.: Почитаем господин председател, от името на моя доверител и от мое име моля да уважите искането, с което сме сезирали почитаемия съдебен състав за промяна мярката за неотклонение /МНО/ от „Задържане под стража” в някоя от по-леко предвидените форми на мерките за процесуална принуда, разбира се с уважение към тезата на наблюдаващия прокурор. Това е негово право да изложи своето виждане на базата на съдържанието на доказателствата, но аз считам, че към настоящия момент е налице съществено различие при прочет съдържанието на тези събрани доказателства, с които прокурорът обосновава своята обвинителна теза. Прави впечатление и в интерес на истината е да се каже на глас, че органите на досъдебното производство /ДП/ и под надзора на прокуратурата работят ритмично в рамките на това ДП. Тоест колегите събират и проверяват доказателства с цел разкриване обективната истина. Прави впечатление и друго, че държавното обвинение събира гласни доказателства, които са инициирани по искане на защитата на Д., което означава, че в рамките на това

ДП се търси обективната истина. От съдържанието на доказателства по делото става ясно, че при извършеното процесуално-следствено действие „претърсване и изземване” от жилището на майката на моя подзащитен са намерени 3-те инкриминирани банкноти с номинал от 50 лв., които са предмет на обвинението по чл. 244 ал. 1, вр. с чл. 26 от НК. Съдържанието на доказателствата и особено на гласните установява, че от тях не могат да бъдат направени директни или косвени изводи, за това, че именно Пламен е лицето, което е съхранявало тези 3 банкноти с номинал от по 50 лв. в жилището на своята майка. На първо място прави впечатление, че това не е неговото собствено жилище, което той обитава. Да, в рамките на разследването са събрани доказателства, от които е видно, че Пламен посещава майка си, която е със здравословни проблеми. При проведения разпит на неговата майка и допълнителните усилия които са полагани за нейните допълнителни разпити става ясно, че майка му не е забелязала синът ѝ да оставя в района - на печката или около нея, или под каквато и да е друга форма, каквато и да прави и да търси там, да оставя такива инкриминирани банкноти. Разбира се трябва да бъде отчетено чисто логически и житейски обстоятелството, че това в края на краищата е неговата родна майка. В никой случай тя по закон и по съвест не е задължена и най-вероятно не би го направила да уличава сина си в извършването на престъпление. Фактът, че нито едно, освен намирането на тези банкноти, други доказателства не обосновава извод за това, че П.Д. е лицето, което е съхранявало и държало там тези банкноти, отделно от това, за да бъде консумиран състава на това изпълнително деяние по чл. 244, трябва от доказателствата по делото да става ясно, че Пламен под една или друга форма, в този приблизително инкриминиран период, е упражнявал фактическа власт върху такива банкноти. В материалите в образуваното ДП е установено, че лицето А.Б. е лице, което е основен свидетел и лице, което на практика се занимава с държането и разпространението на тези банкноти в обращение в търговския оборот. Няма как да не правят впечатление и свидетелските показания на разпитаните свидетели Мартин Койчев и Спас Кьорчев, особено по отношение на работника в аптеката – Кьорчев. Става ясно че именно лицето А.Б. е лицето, което е правило неколкостранно опити да прокара в обращение тези съмнителни банкноти с номинал 50 лв. В рамките на ДП е разпитана е и жената на обвиняемия, на практика фактически съжител, от която става ясно именно А.Б. е лице, което разполага, държи и съхранява такива инкриминирани банкноти. Това лице, което очевидно се занимава с подобен предмет дейност, се явява и основното доказателство в подкрепа на обвинителната теза. По отношение на другото обвинение, което съществува, аз няма да коментирам обвинения, които не се намират в постановлението за привличане, защото смятам, че това е юридически несъстоятелно. Няма никаква правна логика и основание да се твърди, че съществуват данни и да се твърди, че има данни че той е извършил други престъпления. Ако прокуратурата е преценила, че има такива данни, би следвало да въведе

съответното обвинение, което да фигурира в постановлението за привличане, още повече, че там има изготвени експертизи и т.н. Право на прокурора е да прецени какви обвинения да повдига съгласно доказателствата и вътрешно убеждение. Към настоящия момент това не е юридически факт. Досежно обвинението по чл. 339 от НК, а именно намерените четири процесни детонатора, които са годни и работещи и са взривно средство по смисъла на специалния закон, дали от тези доказателства може да се обоснове предположение, че моят доверител П.Д. е лице, което на практика е лицето, което е съхранявало тези капсулдетонатори в жилището на майка си. Това означава абсолютно да игнорираме свидетелските показания на неговата майка, която много добросъвестно и подробно с конкретни факти е обяснила, че са от нейния мъж, тоест от бащата на П.Д., който на базата на своите професионални занятия е имал такива детонатори, които просто се съхраняват в жилището след смъртта му. Това гласно доказателство, което под никаква форма не е оборено от нито едно друго доказателство от материалите по делото, означава на практика, че фактът на намиране е абсолютно потвърден от показанията на майката на доверителя ми Д. и означава, че тези детонатори не могат да бъдат свързани с личността на П.Д.. Няма доказателствена логика в тази посока, а това е от значение, защото Вие в края на краищата трябва да обсъждате обществената опасност на конкретните му обвинения. За мен категорично към този момент е крайно разколебано – особено обвинението по чл. 339, което в края на краищата е за тежко умишлено престъпление. Всички тези доказателства, които между другото са били съвсем акуратно и прилежно събрани от държавното обвинение, оценени съвкупно води до извод, че към настоящия момент е налице по отношение на обвинението по чл. 339 пълно разколебаване на обосновано предположение. По отношение на обвинението по чл. 244 е налице пак активно разколебаване на обвинителната теза пак на базата на новопостъпилите гласни доказателства. Разбира се колегата застъпи тезата, че това деяние по чл. 244 е особено изключителна обществено опасно, тъй като е свързано с нарушаване на обществените отношения, които охраняват финансовия ред и сигурност в държавата, свързано е с банкноти, с български парични средства и с номинал. Аз не съзирам тази изключително висока степен на обществена опасност, която колегата вижда, тъй като говорим минавайки към конкретния предмет на престъплението - за три банкноти, чиито техен номинал не покрива, не доближава даже критерия на минималната работна заплата, което е факт, тъй като количествения фактор за този род престъпление е изключително важен да се прецени каква парична сума се държи и съхранява. Това го казвам в чисто принципен план при положение, че доказателства по делото изводимо, че няма доказателства, че Пламен ги държи и съхранява тези банкноти до този момент. Осъжданията, да, факт са, в свидетелството за съдимост са записани осем осъждания. Тази престъпна кариера, за която уважаемия прокурор се опитва да ни убеди в съдебно заседание, аз не я намирам в такава степен. Макар, че тези осъждания да са юридически факт в никой случай не

бива игнорираме, погазваме института на реабилитацията. Виждам, че голяма част от тия осъждания, там има такива, които са от 97, 2007, 2000 т., тоест говорим за деяния, които абсолютно попадат в хипотезата на чл. 88 и голяма част от първоначалните осъждания, с оглед тяхната давност следва да бъдат третираны като деяния извършени в условията на реабилитация и не могат да бъдат вземани под внимание. Тази изключително висока обществена опасност на личността на Д., считам, че не може да се извлича еднозначно и категорично от прочита на неговото свидетелство за съдимост. Казаното до тук ме мотивира да Ви помоля да облекчите неговото процесуално положение. Срокът, в който моят доверител е задържан е приблизително два месеца, това не е изключително продължителен срок на задържане. Разбира се в рамките на това задържане прокуратурата и разследването работят, не е просто той да седи и нищо да не се прави, но този 2-месечен срок не е малък на фона на обстоятелството, че са налице данни за семейното му положение, а именно неговото малолетно момиченце, което към настоящия момент е в постоянно и нетърпеливо очакване да види своя баща. Считам, че на базата и на съдържанието на доказателствата по делото и на конкретната тяхна оценка целите на чл. 57 от НПК могат да бъдат постигнати с намиране на именно този баланс, който законодателят цели – обслужване на интереса на правосъдието на първо място, което съвпада с обществения интерес и оценявайки и интересите на конкретното обвинено лице в рамките на ДП, с налагане на МНО „Дом арест“, за която защитата моли и алтернативно парична гаранция в минимален размер с оглед данните за негово имуществено състояние, които два различни вида мерки за неотклонение биха постигнали много добре целите на закона. От една страна биха отчели обременено съдебно минало каквото е налично, от друга страна биха оценили тези мерки, разколебаността на обвинителната теза и по този начин би постигнат този целен баланс от законодателя, съобразявайки и неговото тежко семейно положение фиксирано в процесуалната норма на чл. 56 ал. 3 от НПК. В тази насока моля за вашето протоколно определение.

РЕПЛИКА на ПРОКУРОРА: Уважаеми господин председател, по повод направеното възражение за това, че две банкноти не могат да имат отношение към завишената обществена опасност на деянието, ще си позволя да кажа, че да две банкноти може и така да бъдат оценени, обаче хората /мутрите/, които изготвят парични неистински знаци точно по този начин влияят на финансовата система на държавата, разпространявайки ги чрез отделни лица, с по 1-2 банкноти. В този смисъл намирам, че деянието е с висока степен на обществена опасност. Отношения между лицата винаги са деликатна тема и аз не бих я повдигнал, но тъй като в момента се повдига, налага се да кажа, че тези отношения какъвто и характер да са имали, те са съществували както към момента на вземане на решение за извършване на деяние, така и при извършване на деянието когато е вземана мярката за неотклонение. Така, че към настоящия момент не можем да ги ценим като обстоятелства свързани с евентуална промяна на мярката за неотклонение.

ПРАВО НА ЛИЧНА защита на обв. Д.:

Обв. Д.: От както се е родило детето ми, аз не съм извършил нито едно престъпление и няма данни за това престъпления. Единствено Ви моля дъщеря ми, която всеки ден плаче, всеки ден се виждаме по телефона и всеки ден я лъжем, че ще се прибера, моля да измените мярката ми по-лека.

ПРАВО на ПОСЛЕДНА ДУМА на обв. ПЛ. СТ. Д..

Обв. Д.: Моля да ми бъде определена по – лека мярка за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, и като се запозна с подадената жалба, атакувания съдебен акт, като съобрази становищата на страните, изразени в съдебно заседание, като обсъди доказателствата, събрани в хода на разследването до настоящия момент и провери изцяло атакуваното определение, намери следното:

Досъдебното производство е започнато на 08.07.2021 г. в ОД на МВР - С., за това, че на 08.07.2021 г. в гр.С., държал подправени парични знаци, като знае, че са подправени - престъпление по чл. 244 ал.2 от НК.

С постановление на разследващия орган от 09.07.2021 г. в качеството му на обвиняем е привлечен ПЛ. СТ. Д., за това че на неустановена дата и място през 2020 г. придобил и на 22.07.2020 г., 27.07.2020 г., при условията на продължавано престъпление, чрез А.О.Б. и П.Т.С. прокара в обращение подправени парични знаци – 3 бр. банкноти с номинал 50 лв., емисия 1999 г., сериен № АГ 7975035, за които знаел, че са подправени – престъпление по чл. 244 ал.1, вр. с чл. 26 ал.1 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от 2 до 8 години;

Със същото постановление П.Д. е привлечен като обвиняем и за това, че на 08.07.2021 г. в гр. С., държал взривни вещества – 4 бр. капсулдетонатори, без да има за това надлежно разрешение – престъпление по чл. 339 ал.1 предл. 2 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от 2 до 8 години.

Разпитан във връзка с предявените му обвинения обв. Д. е депозирал обяснения, в които е заявил, че намерените при претърсването в жилището, обитавано от майка му, вещи не са негови.

С протоколно определение от 12.07.2021 г. по ЧНД № 248/2021 г. на ОС - С. по отношение на обв. ПЛ. СТ. Д. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по ДП № 113“ИП“/2021 г. по описа на ОД на МВР -

С., вх. № 1214/21 г., пор. № 129/2020 г. на О.П. гр. С..

Определението за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража” е потвърдено с Определение № 91/19.07.2021 г. по ЧНД № 147/2021 г. на Апелативен съд – Бургас.

В хода на разследването до първоначалното вземането на мярка за неотклонение „Задържане под стража” са били извършени множество процесуално следствени действия. Освен първоначалното следствено действие - претърсване и изземване, извършено на 08.07.2021 г., в хода на разследването са разпитани няколко свидетели – майката на обвиняемия, лицето, с което той съжителства, лицето А.О.Б. /който е бил подсъдим по НОХД № 153/2021 г. на С.ски окръжен съд, признал се за виновен за извършено престъпление по чл. 244 ал. 1 от НК и сключил споразумение за решаване на делото/, лицето Надежда Йоскова /която съжителства със свид. А.Б./ и лицето Борислав Господинов.

Видно от съдържанието на изготвения протокол за претърсване и изземване, който е бил представен в предвидения от закона 24-часов срок и одобрен от съдия от С.ски окръжен съд, в жилище находящо се в гр. С., кв. „Д.” бл. 16-В-17, за което е посочено, че се обитава от ПЛ. СТ. Д., са намерени и иззети различни предмети, включително 4 бр. капсулдетонатори, 2 бр. банкноти от по 50 лв. и двете със сериен № АГ 7975035, както и други вещества, които при направените полеви тестове не са реагирали на наркотични такива.

По делото е била приложена експертна справка от 08.07.2021 г., според която намерените 2 бр. банкноти от по 50 лв. с еднакъв сериен номер са неистински.

С протокол за доброволно предаване от 10.07.2021 г. Радостина Стефанова, тоест лицето с което обв. Д. живее на съпругески начала, е предала 1 банкнота с номинал 50 лв. със сериен № АГ 7975035, като е обяснила, че я е получила от А.Б..

Приложена е характеристична справка, изготвена от ОД на МВР - С., от която е видно, че обвиняемият е криминално проявен, извършена му е криминалистическа регистрация и е осъждан в съдебни дела за извършени престъпления по чл.142, 195, 198, 199, 325, 354а и 372 от НК

Приложена е справка за осъжданията на обв. Д., от която е видно, че същият е осъждан многократно, включително и за престъпления по чл. 325 ал.2, по чл. 216 ал. 4, по чл. 198 ал.1, по чл. 144 ал. 3, вр. с ал.1 от НК. С присъда № 39/27.09.2012 г., в сила от 26.03.2013 г., по НОХД № 348/2011 г. на С.ски окръжен съд обв. Д. е осъден за престъпления по чл. 199 ал.1 т.4, вр. с чл. 198 ал.1 от НК и по чл. 354а ал.3 предл.2 т. 1 от НК на общо наказание 3

години и 4 месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим и глоба в размер на 2000 лв.

При тези налични в първоначалния етап на разследването доказателства състав на С.ски окръжен съд е преценил, че са налице предпоставките на чл. 63 ал.1 от НПК за вземане на най-тежката мярка за неотклонение по отношение на обв. П.Д.. Този извод на първоинстанционния съд е бил възприет и от състав на Б. апелативен съд, който е потвърдил определението за вземане на тази мярка за неотклонение.

След вземането на мярка за неотклонение „Задържане под стража“, което е станало с цитираното по-горе определение на СлОС от 10.07.2021 г., респективно след потвърждаване на мярката за неотклонение с цитираното по-горе на Б. апелативен съд от 19.07.2021 г., разследването по делото е продължило, като са извършени редица процесуално-следствени действия и са събрани относими към предмета на делото доказателства.

В качеството на свидетели са разпитани лицата Петър Стефанов и Спас Кьорчев, като първият е заявил, че е заложил часовника си при обв. Д. срещу банкнота от 50 лв., за която впоследствие се установило при използването ѝ в игрална зала, че е фалшива. Вторият свидетел е разпитан по искане на защитата на обвиняемия и същият е заявил, че А.Б. двукратно се опитвал да закупи лекарства в аптеката, в която свидетелят работи, като е плащал с банкноти от 50 лв., които му се стрували съмнителни.

По делото е назначена балистична експертиза, по която е изготвено писмено заключение, според което намерените 4 бр. електродетонатори са годни за взривяване и представляват взривни вещества, съгласно чл. 3 от ЗОБВВПИ.

Назначена е била техническа експертиза по отношение на приобщените по делото 3 бр. банкноти с еднакви серийни номера, като е изготвено писмено заключение според което тези банкноти са неистински.

По делото била назначена и химична експертиза по отношение на естеството на част от намерените и иззети вещества при извършените претърсвания, както в жилището, за което е посочено, че се обитава от обв. Д., така и във вилен имот, за който е посочено, че се обитава от А.Б.. Изготвено е заключение, от което е видно, че някои от изследваните обекти съдържат метамфетамин, други показват наличие на следи от това вещество, а други представляват червен фосфор, солна киселина и толуол/толуен.

Във основа на така установената фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Искането на защитника на обвиняемия ПЛ. СТ. Д. за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение „Задържане под стража" в по-

лека, е неоснователно и като такова не следва да бъде уважено.

Съдът намира, че и към настоящия момент продължават да са налице законовите предпоставки, съдържащи се в разпоредбата на чл. 63 ал. 1 НК, обосноваващи извод за законосъобразност на взетата спрямо обвиняемия П.Д. най-тежка мярка за неотклонение.

Не е настъпила такава промяна на обстоятелствата по делото, която би мотивирала съда да направи извод, че задържането на обвиняемото лице се явява незаконосъобразно.

Настоящият съдебен състав напълно споделя констатациите и изводите на съда при първоначалното вземане на мярката за неотклонение, което е станало с протоколно определение от 12.07.2021 г. по ЧНД № 248/2021 г. на СлОС.

В този с мисъл продължават да са налице всички кумулативно предвидени в закона предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение.

Обвиняемият е привлечен в това качество като му е повдигнато и предявено обвинение, че е извършил престъпления, които са тежки и умишлени доколкото и двете деяния са наказуеми с наказание лишаване от свобода от 2 до 8 години.

Налице е обосновано предположение, че обвиняемият е съпричастен към извършването на престъпленията, за които е привлечен в това качество и за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“. Още към датата на първоначалното вземане на мярката за неотклонение са били налице както писмени, така и гласни доказателства, в тази насока. В тази връзка настоящият съд напълно споделя преценката на съдебните състави при първоначалното вземане на мярката за неотклонение относно това, че същите позволяват да се направи обосновано предположение за съпричастност към посочените в постановлението за привличане в качеството на обвиняем престъпления. Както беше посочено по-горе след първоначалното вземане на мярката за неотклонение, са били разпитани двама нови свидетели, като единият от тях заявява, че е получил от обвиняемия банкнота от 50 лв., за която впоследствие се оказало, че същата е фалшива. Другият свидетел е разпитан по искане на защитата и сочи, че двукратно свидетелят А.Б. се опитал да закупи лекарства, плащайки с банкноти от по 50 лв., които на свидетеля са се сторили съмнителни. Изготвените заключения по назначените експертизи потвърждават първоначалните констатации, че намерените банкноти са неистински, а намерените електродетонатори представляват взривни вещества.

Следователно неоснователни са възраженията на защитата на

обвиняемия за разколебаване или дори за отпадане на направения извод при първоначалното вземане на мярката за неотклонение за наличие на обосновано предположение относно съпричастността на обвиняемия към деянията, за които е привлечен в това качество. Видно от естеството и съдържанието на събраните допълнително доказателства, в никакъв случай не може да се направи извод, че вече не е налице коментираното обосновано предположение. Дори показанията на свидетеля, разпитан по искане на защитата на обвиняемия, не водят до заключение за съпричастност на друго лице, различно от обвиняемия, към намерените неистински банкноти и взривни вещества.

В този смисъл до настоящия момент по делото не са събрани други доказателства, които да поставят под съмнение или да опровергават коментираните по горе доказателствени материали.

И към настоящия момент може да се направи извод, че е налице реална опасност обвиняемият да извърши престъпление, ако се намира на свобода. Тази опасност произтича от факта на многобройните предходни осъждания на обвиняемото лице за тежки умишлени престъпления. В тази връзка настоящият съдебен състав изцяло споделя съображенията изложени, както в акта на съда, с който първоначално е взета мярка за неотклонение "Задържане под стража", така и в акта на апелативния съд.

Действително презумпцията по чл. 63 ал. 2 от НПК е приложима единствено в производството при първоначално вземане на мярка за неотклонение, но в актовете си както С.ски окръжен съд, така и Б. апелативен съд изрично са посочили, че опасността обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление е реална, а не хипотетична и произтича не само от цитираната по-горе законова разпоредба, а се основава на доказателствата по делото и се извлича от тежестта на деянията, за които обвиняемият е привлечен към отговорност. Силно обремененото съдебно минало на обв.Д., характера, естеството и тежестта на деянията, за които той е привлечен към наказателна отговорност по това наказателно производство обосновават извод за съществуване на реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление.

В определението си от 19.07.2021 г. по ВЧНД № 147/2021 г. Апелативният съд Бургас изрично е посочил, че тежестта на извършените престъпни деяния вменени на обвиняеми, както и размерът на предвиденото наказание сами по себе си представляват мотив за отклоняване от наказателно преследване и за извършване на ново престъпление. Посочено е и че съгласно последователната практика на съда в Страсбург тежестта на обвинението може да мотивира съда да приеме, че в случая е налице реален, а не хипотетичен риск от укриване и извършване на престъпление.

Тези констатации са напълно приложими и към настоящия момент,

доколкото изтеклият период от време от първоначалното задържане, е по-малко от два месеца; през този период от време разследващият орган не е бездействал, а е събирал активно доказателства, включително и по искане на защитата; както и че тези новосъбрани доказателства по никакъв начин не обосновават различен от направения при първоначалното задържане извод за съществуване на реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление.

С оглед на направените по-горе констатации и поради това, че настоящият съд стигна до извода за липса на промяна на обстоятелствата имащи значение за преценката на законосъобразността на задържането към настоящия момент, взетата спрямо обвиняемия П.Д. най-тежка мярка за неотклонение се явява в пълно съответствие с разпоредбата на чл. 63 ал.1 от НПК и като такава следва да бъде потвърдена.

Искането на защитата обвиняемия за вземане на по-лека мярка за неотклонение се явява неоснователно, тъй като една по-лека мярка за неотклонение, включително и „Домашен арест“ не би изпълнила целите посочени в разпоредбата на чл. 57 от НПК.

Поради изложените съображения и на основание чл. 65 ал. 4 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника на обвиняемия ПЛ. СТ. Д. с ЕГН ***** за изменение на взетата спрямо него по ДП № 113,„ИП“/08.07.2021 г. на РУ на МВР - С. мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА" в по-лека.

ПОТВЪРЖДАВА взетата по отношение на ПЛ. СТ. Д. с ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 113,„ИП“/08.07.2021 г. на РУ на МВР - С., мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА".

Определението може да бъде обжалвано и протестирано с частна жалба или частен протест пред Апелативен съд - гр. Бургас в 3-дневен срок, считано от днес.

В случай на жалба или протест, НАСРОЧВА съдебно заседание пред Апелативен съд гр. Бургас на 09.09.2021 г. от 14,00 часа, за която дата се съобщи на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 14:30 часа.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____

Секретар: _____